

متن پرسش

با عرض سلام و ادب: سوالی رو محضر استاد گرامی داشتم. بنده چندی پیش کتابی رو مطالعه کردم به اسم در محضر علامه طباطبایی (ره) که نویسنده پرسش و پاسخ هایی که از جناب ایشان شده را در کتاب آورده اند. یکی از این پرسش و پاسخ ها برایم شبهه ناک شد. سوال بنده این هست: آیا شخص با وجود توبه واقعی کردن باز هم از بعضی از نعمات آخروی در بهشت محروم هست؟ در حدیث زیر آمده که حتی اگر توبه کند در بهشت آن نعمت را ندارد. این متن سوال و جواب است: سوال ۴۲۹:

معنای روایت زیر چیست که می فرمایند: سامع الغنا محروم من سماع اصوات شجره طوبی، و شارب الخمر من الرحیق المختوم، و الملوط من الجلوس علی سرر الرحمه، و ان تابوا و دخلوا الجنة. کسی که به آوازخوانی گوش فرا دهد، از شنیدن صدای درخت طوبی، و شراب خوار از (نوشیدن) شراب سر به مهر، و کسی که لواط شده از نشستن به تخت های بهشت محروم خواهد بود، اگر چه توبه کنند و به بهشت وارد شوند. جواب: یعنی درک این اشخاص محدود می شود بحیث لا یشعرون با محرومیه من الرحیق و الجلوس علی سرر الجنة، بل یدرکون و یشعرون غیرها من النعم. و لایکونون بحیت یدرکون و یشعرون الم المحرومیه من هذه النعم، لمنافاته قوله تعالی: لا لغو فیها. (طور: ۲۳) به گونه ای که به محرومیت خود از شراب و نشستن بر تختهای بهشتی توجه ندارند، و تنها دیگر نعمتهای بهشتی را درک می کند و فقط به آنها توجه دارند، البته ناراحتی و رنج محرومیت از این نعمتها را نیز درک نمی کنند و به آن توجه ندارند زیرا در این صورت روایت با فرمایش خداوند متعال که می فرماید (هیچ کار بیهوده ای در بهشت نیست) ناسازگار می گردد. ممنونم از اینکه پاسخ می فرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با این همه بستگی به درجه توبه دارد. وقتی شخص تماماً شخصیت خود را به کلی نسبت به آنچه مرتکب شده، تغییر دهد؛ شامل آن روایت می شود که از رسول خدا «صلوات الله علیه وآله» داریم: «من تاب لذنب کمن لا ذنب له» هر آن کس که از گناهی توبه کند در آن حد است که گویا آن گناه را انجام نداده است. پس از این جهت با توبه، گناهان مانع حضور انسان ذیل رحمت او نخواهند بود. حال بستگی دارد که انسان تائب در مسیر سیر الی الله چه اندازه همت به خرج دهد تا مصداق «إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ» باشد که تنها سیئات او با توبه برطرف می شود و یا مصداق «إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا» باشد که حتی به جهت همت بلندش، گناهان او به حسنات تبدیل می شود و این مصداق

همان جناب حرّ است. موفق باشید